

notere sig de fremskridt, der er nået i de seneste år, ikke mindst under dansk formandskab. Forsamlingen har i dag ganske gode rammer, herunder adgang til langt de fleste møder. Forsamlingens præsident deltager i møderne mellem udenrigsministrene i trojkaen. En sådan grad af parlamentarisk deltagelse findes vel ikke i nogen anden organisation, som er sammenlignelig. En høj grad af sådan parlamentarisk deltagelse findes faktisk, tror jeg, ikke i nogen anden organisation.

En styrkelse af forsamlingens rolle bør ske på det eksisterende, formelle grundlag. Det er først og fremmest vigtigt, at forsamlingen forsat involverer sig i OSCE's arbejde i felten. Forsamlingen har fået gode redskaber hertil, bl.a. gennem demokratiholdene, som er oprettet i fru Helle Degns tid som præsident.

Vi vil derfor gøre meget for at styrke OSCE, men i sidste ende er OSCE jo ikke stærkere, end medlemslandene selv vil det. Beklageligt har det været, at Rusland gennem hele Tjetjenienkonflikten har undladt at efterkomme opfordringer til internationalt samarbejde både fremsat i OSCE og i andre fora. Vi vil fortsat lægge pres på Rusland for at standse den militære kampagne i Tjetjenien, for at indlede forhandlinger og for at acceptere OSCE's og andre internationale organisationers tilstedeværelse i selve området. Tjetjenien har været en af de mange svære opgaver for OSCE gennem det sidste 1½ år.

Der er da også grund til at nævne de fremskridt, vi har oplevet andre steder i samme periode, først og fremmest i Kroatien. Det nylige forår i Kroatien viser os, at ønsket om internationalt samarbejde kan være en vigtig drivkraft for politisk forandring.

OSCE bliver nu en af de organisationer, der skal danne rammen om tættere forbindelse mellem Kroatien og resten af Europa. Samarbejdet for demokrati og stabilitet i hele Europa fortsætter og med Danmark som en aktiv medspiller.

Forhandling

Helle Degn (S):

Hermed vil jeg gerne takke for ministerens redegørelse.

OSCE's historiske baggrund, nemlig Helsinki-deklarationen, kan netop i år fejre 25 års jubilæum. Det var det at forene sig med de menne-

sker bag jerntæppet, som ønskede frihed, som ønskede menneskerettighederne respekteret, der var baggrunden for, at Helsinki-deklarationen blev udarbejdet. I år er det 25 år siden, og i dag står vi med et OSCE som vores opererende system, som kan gå ind og støtte disse gode tanker.

Den seneste udvikling af OSCE, hvor OSCE har udviklet sig fra en deklaration til en konference til en organisation med en stor opererende organisationsdel, har været en spændende, flot, men også en ganske kort udvikling inden for de sidste 5 år. Vi har nu fået opbygget en organisation, som ikke bare er et talkshow, men en opererende faktor i felten.

Den forebyggende sikkerhedspolitik har brug for institutioner og kapacitet, ikke bare økonomi, men mennesker, som er villige til at rykke ud, før kriser bliver til krige. Derfor er det spændende, at vi på Istanbultopmødet fik etableret en villighed til at skabe en rapid reaktionskapacitet og det, som ministeren også taler om i sin redegørelse, en forhandlet betalingsnøgle, sådan at organisationen kan fungere effektivt.

Det, der er det politiske fokus, sådan som vi ser det, er selvfølgelig Centralasien, nærmere betegnet Kaukasusområdet, de nye republikker, som er opstået efter Sovjets kollaps. Her har vi frosne konflikter, som fortjener vores politiske energi, fokus og support.

Det andet store fokusområde er Balkan med stabilitetspagten. Det, vi kan glæde os over her, er, at Kroatien fra før at være et problem nu kan blive en meget aktiv partner. Kosovo står centralt for organisationen som en klart stor operation og opgave, som skal løses.

OSCE i felten skal have en bedre geografisk fordeling af de mennesker, som deltager på OSCE's vegne, og af de ledende stillinger. Der skal være længere og bedre ansættelsesforhold end for et halvt år ad gangen. Det tiltrækker ikke de mest kompetente medarbejdere. Derfor skal vi have styrket organisationen på det her område.

Et andet område er en bedre kønsfordeling. Her må jeg sige til ministeren, at dér ligger Danmark håbløst bagefter: OSCE-landene har i snit 27 pct. kvinder med i felten, Danmark er kun repræsenteret med 5 pct. Altså: Der må etableres en plan of action herhjemme. Det var ellers et flot norsk fingeraftryk, som fortjener også en dansk opfølgning, ligesom det danske formandskab skal lykønskes for sin meget aktive linje, hvilket man ikke kan sige endnu om